



HARLEQUIN®

028
JUULI

Romantika

JACKIE BRAUN

Saladuses hoitud rasedus



Jackie Braun
CONFIDENTIAL: EXPECTING!
2009

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Kristel Kügemägi
Korrektor Inna Viires

© 2009 by Jackie Braun Fridline
© 2010 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

M07211310
ISBN 978-9949-12-935-5

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Kallis lugeja!

Raamatu kirjutamise ettevalmistusperiood on alati väga huvitav. Kõigepealt mõtlen välja tegelased, seejärel probleemid ja nendevahelised konfliktid ning alles siis kirjutatan valmis ka süžee. Mõnikord on seda kerge teha, kuid vahel mitte. Selle raamatu kirjutamine kuulub viimaste hulka.

Logani ja Mallory lugu muutus nii mitmeid kordi juba enne, kui sain hakata selle esimest peatükki kirjutama, et ma lõpuks loobusin visandite nummerdamisest. Seetõttu kandis „Saladuses hoitud raseduse” sünopsis lõpuks tööpealkirja „Logani ja Mallory värskem versioon”. Õnneks osutus Logani ja Mallory loo kirjutamine palju kergemaks kui selle sünopsise kirjutamine.

Ma loodan südamest, et sa naudid „Saladuses hoitud raseduse” lugemist ja nagu alati, huvitab mind sinu arvamus, mida saad avaldada minu veebileheküljel www.jackiebraun.com.

Parimate soovidega
Jackie Braun

*Don ja Jean Fridline'ile,
kes kogesid suurt armastust. Ma tunnen teist puudust.*

Esimene peatükk

„Kas SEE koht on vaba?”

Mallory Stevensile oli see madal ja võrgutav hääl tuttav. Ta üritas ennast kiiresti koguda, enne kui üles naeratavatesse hallikasrohelistesse silmadesse vaatas, mis kuulusid mehele, kelle kõrval kahvatus isegi Adonise* ilu. Kuid sellest polnud kasu.

Siuh, sauh, siuht!

Just nii kiiresti hakkasid hormoonid naises möllama, muutes ta jäsemed jõuetuks. See oli kummaline reaktsioon, kuid Mallory pidi endale tunnistama, et kaugeltki mitte ebameeldiv. Samuti polnud see esimene kord. Nädal varem oli ta kogenud Logan Bartholomew'ga esmakohtumisel samasugust tunnet.

Nad viibisid mehe kabinetis ja Mallory pidas seda tunnet ühekordseks apsakaks. Naine oli pikalt tööl olnud ja sai eelmisel ööl seetõttu vähe magada ning ta polnud meesterahva seltskonda juba *väga* kaua aega nautinud.

Aga ühekordset apsakat ei juhtu kaks korda. Kui siiski juhtub, ja sellega on seotud vastassoo esindaja, siis nimeatakse seda hoopis külgetõmbeks.

Mallory hingas sügavalt sisse ja lasi siis õhu hammaste vahelt aeglaselt välja. Loomulikult polnud tal midagi

*Adonis – vanakreeka mütoloogia nägus jumal, kes kunagi ei vananenud. *Tõlk.*

vastassooga suhtlemise vastu. Talle meeldisid mehed, aga tal oli reegel, et hoiab alati töö ja eraelu lahus. Ilma erandi-teta. Ja Logan Bartholomew kuulus tööellu, kuigi ainu-üksi mehe seltskonnas viibimine pani Mallory keha mõnust surisema.

„Olete teretunud minuga ühinema, doktor,” vastas ta mehele. Mallory pidi kõvasti vaeva nägema, et ta hääl ükskõikselt kõlaks. Ta lootis vaid, et sama kõneleb ka mehele saadetud naeratus.

Logan mahutas oma atleetliku keha toolile ja isegi nii õnnestus tal elegantne ja mehelik välja näha. Juba luge-matu arv kordi avastas naine nende lühikese tutvuse jook-sul end mõttelt, et raadiotöö on mehe nägusa välimuse raiskamine. Loganil oli nõuandesaade, millest räägiti ter-ves Chicagos.

„Minu mäletamist mööda leppisime kokku, et kutsute mind lihtsalt Loganiks,” lausus mees.

Mallory arvates mees eksis. Kuigi nüüd, kus *tema* oli kohal, tundus Tuulise Linna Tegusate Naiste lõunasöök, millest Mallory pidi ülevaate kirjutama, palju meeldivama üritusena, ei saanud ta leppida Logani puhul sõnaga „lihtsalt”. Kõik mehesse puutuv oli erakordne – tema filmistaari välimusest ja tippspordlase kehaehitusest kuni asjaoluni, et tema raadiosaate reitingud olid juba natuke üle aasta pidevalt tipus. Polnud siis ime, et ajalehe korral-datud küsitluse tulemusena kuulutati Logan Chicago kõige ihaldusväärsemaks poissmeheks.

Reporterina tuletas Mallory endale meelde, et teda huvitas palju enam kui pelgalt mehe jalustrabav sarm ja

ahhetamapanev välimus. Teda huvitasid lood ja Mallory oli kindel, et selles mehes on mõni peidus. Võib-olla küll mitte selline, mis sobiks Logani kalli odekolonni ja disainerilipsuga, aga kindlasti polnud see ka selline igapäevane asi, mille pärast nad üldse nädala eest kohtusid.

Naise kogemus ütles, et keegi ei saa olla nii ideaalne, nagu Logan näis olevat oma Harvardi diplomi ja õilsate eesmärkide toetamisega. Mallory kavatses mehe minevikust kõik tema vead üles leida ja seejärel need avalikkuse ees paljastada. Võib-olla andestab toimetaja talle lõpuks selle piinliku prohmaka, mille tulemusel pidid ajalehe juristid kõvasti vaeva nägema, et neile laimusüüdistust ei esitataks, ja talle antakse jälle põnevamaid ülesandeid kui sellised pealiskaudsed artiklid, mille kirjutamine jäetakse tavaliselt praktikantidele.

„Ma peaksin teid tänama, et te kirjutasite artikli Chesterfield Alternative'i keskkooli lõpuaktusel peetud kõnest õpetajatele ja koolilõpetajatele,“ lausus Logan.

Kindlasti kohe pealiskaudne, sest seda artiklit oli lausa keeruline Chicago Heraldil seltskonnalehekülgedelt üles leida.

„Te lugesite seda?“ küsis Mallory, paratamatult imestades, kuidas mees selle üles leidis.

„Kõik neli lõiku,“ vastas mees nõökavalt.

Tegelikult pidi naine Logani eluloo appi võtma, et seda artiklit niigi pikaks venitada. Appi, kuidas ta igatses linnavalitsuse saginat. Ta oli juba kaks kuud seda jama kirjutanud ja hakkas tundma end nagu lihasööja taimetoitlaste kokkutulekul. Mallory vajab liha – mida haruldasem, seda

parem – ja kui ta instinktid teda ei petnud, siis Loganist töötas tulla lausa delikatess.

Mallory kallutas pea küljele ja lausus: „Muide, kas kuuljutud vastavad tõele, et teie saadet „Doktor teab” võib peagi terves riigis kuulata? Või et üks kaabeltelevisiooni kanal pakub teile vaadatuimal eetriajal oma saadet?”

Kui meest tema küsimused üllatasidki, siis välja ta seda ei näidanud. Ta isegi ei pilgutanud silmi. Selle asemel küsis ta ilmetu häälega: „Kas ametlikult või mitteametlikult?”

„Loomulikult ametlikult,” vastas naine.

„Sellisel juhul ei vasta.”

Mallory kergitas kulmu. „Ja mitteametlikult?”

Logan kummardus naisele niivõrd lähedale, et Mallory tundis mehest kiirgavat soojust. Ta kujutas ette mehe huuli, mis peaaegu riivasid naise kõrvanibu, kui mees lausus: „Ei kommenteeri.”

Mallory tundis, kuidas ta keha läbis ootamatu värin. See mees oli lausa tapvalt seksikas, seda rõhutas veelgi ülikond, mis maksis tõenäoliselt sama palju kui naise terve kuu palk. Mallory teadis, et näeb oma päevitunud jumega mustas pliiatsseelikus ning liibuvas jakis hea välja, kuid need polnud ühegi tuntud firma riided. Ilmselgelt pidas ta valet ametit, kuigi tal polnud plaanis seda muuta. Ta armastas oma tööd. Veel hiljuti oli see kõige rahuldustpakkuvam ja usaldusväärsem asi tema elus. Ja ta kavatses teha kõik, et see nii jälle oleks.

Mallory nõjatus toolil tahapoole ja naeratas Loganile. „Küll ma lõpuks teada saan. Inimeste saladuste väljanuhkimises olen ma väga osav.”

„Olen seda teie kohta kuulnud,“ vastas mees sõbralikult. „Tegelikult helistas eelmisel nädalal mu agent ja hoiatas teie eest, enne kui te minuga intervjuud tegema tulite. Ta nimetas teid tõeliseks hagijaks.“

„Ah et hagijaks,“ lausus Mallory mõtlikult keelega üle hammaste tõmmates.

„Kui täpne olla, nimetas ta teid *bulluks* hagijaks.“ Logan naeris heasoovlikult, justkui soovides nii oma sõnu pehmendada. „Loodetavasti ei solvanud ma teid.“

„Solvasite?“ ühmas Mallory vastuseks. „Mis te nüüd. Ma olen sellest kirjeldusest meelitatud.“

„Ma ei usu, et ta seda komplimendina mõtles.“

„Kindlasti mitte,“ lausus Mallory ükskõikselt õlgu kehitades, „aga ma võtan seda ikkagi komplimendina. Minu töös peabki vahel inimestele armutult kõrri kargama. Ainult nii on võimalik tõe jäle jõuda.“

Seda öeldes langetas naine pilgu. Kui Logan Bartholomew laseks siidlipsu lõdvemaks ja avaks särgi ülemise nõöbi, avaneks ta pilgule üks väga ahvatlev kõri.

„Aga väljaspool tööaega?“

Mehe ootamatu küsimus katkestas Mallory mõtisklused ja ta vaatas kiiresti mehele otsa, kes tervitas tema pilku rahuloleva ja kelmika naeratusega.

„Mi... mida te sellega silmas peate?“ Naisele ei meeldinud, et ta oli kogelenud nagu häbelik koolitüdruk, kes vestles parasjagu Ameerika jalgpallitüümi populaarseima söötjaga.

„Mida te tööst vabal ajal teete? Teate küll, et lõõgastuda?“ Mehe pilk oli seda öeldes üsna väljakutsuv.